

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMITETU PRACY I PŁAC

Rok I

Warszawa, dnia 7 października 1961 r.

Nr 2

TREŚĆ:

Poz.	Str.	Poz.	Str.
I. USTAWODAWSTWO PRACY I UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE		II. PŁACE.	
7. Wyjaśnienie Nr 1 Komitetu Pracy i Płac z dnia 28 lutego 1961 r. w sprawie zaliczania repatriantom do okresów zatrudnienia okresów służby wojskowej oraz szkolenia zawodowego w Związku Radzieckim	13	10. Pismo okólne Nr 23 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 5 września 1961 r. w sprawie interpretacji niektórych postanowień uchwały Nr 318 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1961 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów	15
8. Wyjaśnienie Nr 2 Komitetu Pracy i Płac z dnia 29 lipca 1961 r. w sprawie stosowania ochrony przed zwolnieniem pracowników niezdolnych do pracy z powodu gruźlicy	14	III. KOMUNIKATY.	
9. Protokół w sprawie sytuacji pracowników posiadających okresy ubezpieczenia w niemieckich, francuskich i polskich systemach ubezpieczenia społecznego	14	11. Komunikat w sprawie przedłużenia umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Niemiecką Republiką Demokratyczną o współpracy w dziedzinie polityki społecznej	16

I. USTAWODAWSTWO PRACY I UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE.

7.

WYJAŚNIENIE Nr 1 KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 28 lutego 1961 r.

w sprawie zaliczania repatriantom do okresów zatrudnienia okresów służby wojskowej oraz szkolenia zawodowego w Związku Radzieckim.

Na podstawie art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach

właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) Komitet Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia, co następuje:

Repatriantom ze Związku Radzieckiego, którzy po powrocie do kraju podjęli pracę i zachowali ciągłość pracy w myśl postanowień § 2 pkt. 3 lit. a uchwały Nr 145 Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1957 r. w sprawie pomocy dla repatriantów (Monitor Polski Nr 32, poz. 217) dolicza się do okresów zatrudnienia, od których zależą uprawnienia urlopowe oraz uprawnienia w zakresie nagród jubileuszowych, okresy służby wojskowej w Armii Związku Radzieckiego i okresy zakładowego szkolenia zawodowego (fabryczno-zawodowe obuczenie).

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: **A. Burski**

8.

**WYJAŚNIENIE Nr 2
KOMITETU PRACY I PŁAC**

z dnia 29 lipca 1961 r.

w sprawie stosowania ochrony przed zwolnieniem pracowników niezdolnych do pracy z powodu gruźlicy.

Na podstawie art. 3 pkt. 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) Komitet Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia, co następuje:

Zgodnie z przepisami art. 3 ust. 1 pkt. 1 lit. a i b dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy, w brzmieniu ustalonym przepisem art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170) zakład pracy może rozwiązać umowę z pracownikiem chorym na gruźlicę w razie jego niezdolności do pracy trwającej dłużej, niż:

- a) 12 miesięcy, jeżeli pracownik jest leczony w zamkniętym zakładzie przeciwgruźliczym, a przed powstaniem niezdolności do pracy był zatrudniony w zakładzie pracy co najmniej przez 12 miesięcy,
- b) 6 miesięcy, jeżeli pracownik jest leczony ambulatoryjnie, a przed powstaniem niezdolności do pracy był zatrudniony w zakładzie pracy co najmniej przez 6 miesięcy.

W związku z wątpliwościami powstałymi w zakresie stosowania wymienionych przepisów należy uznać, że:

1. z pracownikiem, który nie posiada jeszcze dwunastomiesięcznego okresu zatrudnienia, lecz zatrudniony był przynajmniej przez okres 6 miesięcy, zakład pracy nie może rozwiązać umowy o pracę przed upływem 6 miesięcy niezdolności do pracy, niezależnie od tego, czy leczy się on w zamkniętym zakładzie przeciwgruźliczym, czy ambulatoryjnie;
2. w razie zbiegu okresów leczenia — w zamkniętym zakładzie przeciwgruźliczym i ambulatoryjnie — z pracownikiem, który posiada co najmniej 12 miesięczny okres zatrudnienia, zakład pracy nie może rozwiązać umowy o pracę bez wypowiedzenia, przed upływem 12 miesięcy nieprzerwanej niezdolności do pracy;
3. W przypadku wymienionym w pkt. 2 zakład pracy może

rozwiązać umowę o pracę przed upływem 12 miesięcy tylko wówczas, gdy pracownik bezpośrednio przed rozwiązaniem umowy o pracę był nieprzerwanie niezdolny do pracy co najmniej przez okres 6 miesięcy, lecząc się w tym okresie ambulatoryjnie;

4. warunek posiadania dwunastomiesięcznego lub sześciomiesięcznego okresu zatrudnienia uważa się za spełniony, gdy pracownik posiadał wymagany okres zatrudnienia w pierwszym dniu niezdolności do pracy;
5. pracownik, który nie posiada 6 miesięcznego okresu zatrudnienia, podlega ochronie przed zwolnieniem na zasadach ogólnych;
6. w razie zmiany miejsc zatrudnienia okresy zatrudnienia ustala się zgodnie z zasadami dotyczącymi zachowania ciągłości pracy w zakresie uprawnień do urlopu;
7. za okres leczenia w zamkniętym zakładzie przeciwgruźliczym uważa się również okres ewentualnego zwolnienia od pracy przez ten zakład celem adaptacji.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: **A. Burski**

9.

PROTOKÓŁ

w sprawie sytuacji pracowników, posiadających okresy ubezpieczenia w niemieckich, francuskich i polskich systemach ubezpieczenia społecznego.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

i

Rząd Republiki Francuskiej

pragnąc uregulować sytuację w zakresie rent pracowników polskich i francuskich, którzy posiadają okresy ubezpieczenia w niemieckich, francuskich i polskich systemach ubezpieczenia społecznego, zgodziły się na następujące postanowienia:

1) Rentami w rozumieniu niniejszego Protokołu są renty inwalidzkie, starcze i rodzinne, przewidziane w systemach wymienionych w artykule 2 Konwencji Generalnej między Francją i Polską o zabezpieczeniu społecznym z dnia 9 czerwca 1948 r.

2) Jeżeli chodzi o pracowników polskich i francuskich i z nimi zrównanych, zamieszkałych w Polsce i posiadają-

cych okresy ubezpieczenia jedynie w francuskim i niemieckim systemie, francuskie kasy zabezpieczenia społecznego uwzględniać będą wymienione okresy dla ustalenia prawa do renty.

3) Jeżeli chodzi o pracowników polskich i francuskich i z nimi zrównanych, zamieszkałych w Polsce lub we Francji i posiadających okresy ubezpieczenia w niemieckim, francuskim i polskim systemie, wymienione okresy będą zaliczone dla ustalenia prawa do renty.

4) Przy wykonaniu punktów 2) i 3), jak też przy obliczaniu rent będą stosowane odpowiednio postanowienia Rozdziałów 2, 3 i 4 Tytułu II Konwencji Generalnej między Polską i Francją z dnia 9 czerwca 1948 r. oraz postanowienia Układu Dodatkowego z tej samej daty, dotyczącego pracowników kopalń i przedsiębiorstw zrównanych z kopalniami.

5) Przy stosowaniu niniejszego Protokołu uwzględniane będą okresy ubezpieczenia niemieckiego, uzyskane przed dniem 8 maja 1945 r.

6) Jeżeli chodzi o wymienionych wyżej pracowników, których prawa zostały zlikwidowane przed wejściem w życie niniejszego Protokołu, ich sytuacja będzie zrewidowana stosownie do postanowień niniejszego Protokołu z zastrzeżeniem, że rewizja ta nie stworzy dla zainteresowanych sytuacji mniej korzystnej od sytuacji, wynikającej z zachowania nabytych praw.

7) Niniejszy Protokół podlega zatwierdzeniu stosownie do obowiązujących postanowień konstytucyjnych każdego z obu krajów. Wejdzie on w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po wymianie not stwierdzających, że z jednej i z drugiej strony uczyniono zadość wymienionym postanowieniom.*)

Sporządzono w Paryżu w dwóch egzemplarzach dnia 25 maja 1961 r.

W imieniu Rządu Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej

Stanisław Gajewski

W imieniu Rządu Republiki
Francuskiej

F. Leduc

*) Wymiana not w sprawie zatwierdzenia Protokołu nastąpiła w miesiącu sierpniu 1961 r. Protokół obowiązuje zatem od dnia 1 października 1961 r.

II. PŁACE

10.

PISMO OKÓLNE Nr 23

PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 5 września 1961 r.

w sprawie interpretacji niektórych postanowień uchwały Nr 318 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1961 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów.

W związku z zapytaniem w sprawie stosowania niektórych postanowień uchwały Nr 318 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1961 r. (Mon. Polski Nr 64, poz. 277), Komitet Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia, co następuje:

1. Wynagrodzenie wypłacane sprzątaczkom podnosi się do 700 zł miesięcznie jedynie w przypadku, gdy łączne wynagrodzenie za sprzątanie w obowiązującym czasie pracy powierzchni ustalonej normą pracy jak i dodatkowej powierzchni ponad normę pracy — jest niższe niż 700 zł miesięcznie.

Do minimalnego wynagrodzenia sprzątarek nie wlicza się wynagrodzenia za sprzątanie powierzchni dodatkowej ponad ustaloną normę pracy, jeżeli praca ta jest wykonywana poza obowiązującym czasem pracy — zgodnie z § 2 ust. 5 pkt. 3 uchwały.

2. Wynagrodzenie wypłacane dozorcóm, odźwiernym i portieróm podnosi się do 700 zł miesięcznie jedynie w przypadku, gdy ich miesięczne wynagrodzenie przy ustalonym w harmonogramie czasie pracy — jest niższe niż 700 zł.

3. Przy obliczaniu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych należy przyjmować dotychczasowe stawki wynagrodzeń nie mniej jednak niż 2,60 zł za godzinę pracy zarówno przy obliczaniu płacy normalnej jak i dodatku do tej płacy.

4. Przy ustalaniu minimum wynagrodzenia oraz wysokości wyrównania podnoszącego wynagrodzenie do 700 zł miesięcznie lub 3,60 zł za godzinę pracy należy (poza dodatkami wymienionymi w § 2 ust. 5 uchwały) wyliczyć również dodatek za wysługę lat przysługujący pracownikom na podstawie obowiązujących przepisów z zachowaniem postanowień § 4 Uchwały.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: **A. Baraki**

III. KOMUNIKATY.**11.****KOMUNIKAT**

**w sprawie przedłużenia Umowy między Polską Rzecz-
pospolitą Ludową i Niemiecką Republiką Demokratyczną
o współpracy w dziedzinie polityki społecznej.**

Podaje się do wiadomości, że na podstawie porozumienia
właściwych organów obu stron moc, obowiązująca Umowy

między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Niemiecką Re-
publiką Demokratyczną o współpracy w dziedzinie polityki
społecznej z dnia 13 lipca 1957 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 51,
poz. 246) została przedłużona na okres dalszych 3 lat, tj.
do dnia 28 lutego 1964 r.

Tłoczono z polecenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac

Prenumerata roczna wynosi 40,— zł, półroczna 22,— zł, egz. 1,50 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto Narodowego Banku Polskiego Oddział V Miejski, Warszawa nr 1529-91-714
część 6 dz. 7 rozdz. 3.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Druk. „Gryf“, zam. 935/947/u. — 2.500 — S-33.